

מ"ת 4155/08/23 - מדינת ישראל נגד מועד חוסין, ג'האד סביחי

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 4155-08-23 מדינת ישראל נ' חוסין(עציר) ואח'

בפני מבקשים נגד משיבים	כבוד השופט ניצן סילמן
	מדינת ישראל
	1. מועד חוסין
	2. ג'האד סביחי (עציר)

החלטה

1. בקשה למעצר המשיב 2 עד תום ההליכים.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות נשק ותחמושת, לרבות עבירת סחר, החזקה, נשיאה והובלה של נשק ותחמושת.
3. על פי המתואר בכתב האישום, מכר המשיב (יחד עם אחר), כמה פעמים, תחמושת ליוסף מוסא, תושב טול כרם (כמות של אלפי כדורים), וכן רכשו מיוסף אקדחים, אותם מכרו לאחרים.
4. הדברים מפורטים בקליפת הלוז, לאור שהחלטה מפורטת בנושא התשתית הלכאורית ניתנה בתיק ביום 28/8/23, בה נקבע כי קיימת תשתית לכאורית תקינה להוכחת האישום כנגד המשיב.
5. עילת המעצר סטטוטורית.
6. הגם שמדובר בעבירות המקימות כלל מעצר מובהק, נוכח היות המשיב חולה בטרשת נפוצה, מבלי לקבוע מסמרות, הופנה עניינו לשירות המבחן.
7. ביום 27/9/23 התקבל תסקיר שירות המבחן; התסקיר לא בא בהמלצה מפורשת, אך זאת לאור חסר במערך פיקוח שלם.
8. ביום 28/9/23 נשמע מערך הפיקוח; הצדדים סיכמו באריכות טענותיהם, וביקשתי שהות לחכך בדעתי.
9. בחנתי שנית הדברים; הגעתי למסקנה, כי חרף מחלת המשיב, חרף סיפא התסקיר והרושם של שירות המבחן ממערך הפיקוח, יש להורות על מעצר המשיב.
10. בפן המעשה- קיימים שלל אלמנטים מחמירים.

11. המשיב ניסה לתאר עצמו כמי שנגרר אחר הנאשם הנוסף, אשר השפיע עליו לרעה; כך בטיעונו לפני, וכך בפני שירות המבחן; להערכתי, זהו הטעם בגינו הערכת הסיכון הייתה מתונה יחסית.
12. עם זאת על פני הדברים, המציאות אינה כנטען.
13. המשיב דן הוא שיוצר הקשר עם תושב השטחים באישום הראשון ומסכם התנאים; המשיב דן נוסע פיזית לטול כרם; המשיב דן הוא שמקבל התמורה; הנאשם הנוסף מקבל 'חלקו' בשיעור זעום יחסית
14. באישום השני- שוב מסכם המשיב דן את התנאים; הוא שמורה למשיב 1 לאן לנסוע ומתי ומה לעשות; שוב מקבל המשיב 2 את חלקו- נגזרת זעומה כאמור.
15. הרושם המתקבל כי משיב 2 הוא גורם דומיננטי בעסקאות, הוא הגורם המקשר אל אוצו יוסף תושב שטחים, ואילו משיב 1 עושה דברו ושלוחו.
16. כאשר מבוצעת עסקה שהתמורה עליה עשרות אלפי ₪ וחלק המשיב האחר הנו 1,500 ₪, ברי כי הגורם הדומיננטי אינו זה שמקבל המעה.
17. מי שמתאם הדברים, קובע המחירים, קובע המיקומים, הוא רוקם העסקה ולא זה שנשלח בהתאם להוראות.
18. הדבר מהווה גורם מגביר סיכון- לא רק דומיננטיות, אלא יכולת להפעיל אחרים; מי המסוגל להורות לאחרים לפעול בשמו כדי לקדם עסקה בנשק, יוכל לעשות כן מחלופה; על כן מסוכנותו, חרף מחלתו, קשה ביותר להקהייה.
19. טענת הנגרות, של מי שהוא יוזם הקשר, קובע המחיר והדרך, נשמעת תלושה וגם אם זו הובאה בפני שירות המבחן, הרושם שאנכי קיבלתי, שונה.
20. מעבר לשאלת הדומיננטיות והיכולת להפעיל אחר- כמה וכמה אלמנטים נוספים המהווים מגבירי סיכון ומלמדים על חומרה מיוחדת
21. איש הקשר- הנו תושב טול כרם, איש הרש"פ; בגדר הידיעה הכללית, (ודברי המפקחים עונים בהם)- כי נכון להיום המתיחות הקיימת, הנפיצות באיזור, מלמדים כי מי המספק תחמושת וכספים לתושבי הרש"פ, למעשה עלול לסייע לאויב במלחמתו נגד מדינת ישראל; תחמושת כזו וכספים אלו, עלולים לשמש נגד חיילי צה"ל; חרף זאת, עומד המשיב בקשר הדוק עם תושב הרש"פ, נסוחר עמו באמל"ח
22. הכמות- אישום רודף אישום; אירוע רודף אירוע= לא מעידה חד פעמית מתוארת, לא כדורים בודדים אלא אלפי כדורי תחמושת, אקדחים מסוגים שונים, פעם אחר פעם; לית דין ולית דיין. נגישות גבוהה להשגת נשק, בצע כסף - ללא התחשבות בזהות ה'נמען', ובסכנות העלולות להיגרם מאותם אמצעים.
23. אלמנט נוסף בפן המעשה הנו בקיאות- המשיב 2 נוהג כמי שמכיר איזור טול כרם, כמי שבקי בנשקים, וכמי שלכאורה אף בדק וניסה הנשקים.
24. גם פריקת הנייד של המשיב העלתה נטיעות בעולם הנשק.

25. למעשה, כבר בשלב זה, נוכח הדומיננטיות, חומרת המעשה, כלל המעצר בעבירות נשק לא כל שכן בעבירות סחר, ניתן היה להורות על מעצר.
26. גם פן ה'עושה', לדידי מחייב החלטת מעצר.
27. אכן, הערכת הסיכון הייתה בינונית, אולי מפתיעה ביחס לחומרת האישום והמעשה; אזכיר כי זו נעשתה גם על יסוד מחלת המשיב וטענתו בדבר 'נגררות'; הגם שהרושם העולה סופו של יום מסיפא התסקיר מאפשר שקילה, תוכנו, לטעמי, שלילי הרבה יותר.
28. כבר בפרק הרקע מצוין שירות המבחן כי המשיב 'אינו רואה קשר בין עברו הפלילי בגין עבירות אלימות לבין נסיבות מעצרו הנוכחי וניכר כי הוא חסר מודעות ותובנה באשר לדפוסי התמודדותו הלקויים, עם קשייו השונים'.
29. בפרק הערכת הסיכון- מצוין שירות המבחן כי "בלטה נטייתו לעמדה קורבנית, קושי בהתבוננות מעמיקה על התנהלותו, בחירותיו ומעשיו, וקושי לגעת בעולמו הפנימי ולהכיר בחלקים בעייתיים באישיותו ובהתנהגותו"
30. שירות המבחן הטעים כי המשיב חלש ונתון להשפעת לחצים, 'נטה לפתח קשרים שליליים', והסיכון הנשקף ממנו לפיכך בינוני.
31. שירות המבחן היה מודע לכך כי המשיב לא הורתע מסנקציות עונשיות שהושתו עליו בעבר (הערכת סיכון פסקה ראשונה), אך מנגד התחשב בקשיים במעצר, בדגש על השפעת מחלתו, ובמיוחד משהמשיב רואיין באגף בטחוני בבית המעצר מגידו.
32. כמה וכמה דברים מובילים אפוא להחלטת המעצר- ראשית, חוסר היכולת להתבוננות עצמית- חוסר ההכרה בטעות מקשים על מתן אמון ומקשים על הקהיית המסוכנות.
33. שנית- השפעת והרתעת המעצר שונה, עת המשיב כבר אינו בתנאי עציר בטחוני אלא הועבר למתקן רגיל, שם הוא פחות חשוף להשפעה ותנאיו טובים יותר.
34. שלישית- איני רואה ליתן משקל רב למוקד הנגררות אשר הנו קל יותר להקהייה מאשר מוקד ההשפעה ההפוכה- להתרשמותי, חרף טענת המשיב בפני שירות המבחן מדובר במי שהנו דומיננטי יותר, ועל כן מסוכנותו גבוהה משמעותית.
35. העבר- אולי יותר מכל, ללמד על פן ה'עושה'- ראוי לפנות לעברו; על פי תסקיר שירות המבחן כבר בהיותו קטין היה המשיב מעורב בהתנהגות פורצת חוק- הופנה לשירות בעבירות שבל"ר, נהיגה ללא רישיון, החזקת נכס החשוד גנוב; כבר בשלב זה ניתן ללמוד על יחס המשיב לחוק; שירות המבחן לנוער דאז סבר כי יש להתחשב בנסיבות הקשות של גדילת המשיב, מחלת אמו, גילו הצעיר, ולהמנע מהרשעתו.
36. בשנת 2015 הוגש כנגד המשיב כתב אישום בבית המשפט המחוזי בחיפה;
37. העבירות בהן הואשם המשיב, והורשע לבסוף, היו עבירות של סחר בנשק ונשיאה והובלת נשק.
38. כבר אז התברר כי המשיב חולה בטרשת נפוצה; כבר אז הוצגו לבית המשפט שדן בענין המשיב, תעודות לגבי

שירות אח המשיב (כפי שהובאו בפני), ומצב המשפחה.

39. בית המשפט כאן ראה להתחשב במשיב, במיוחד במצבו הרפואי, במצבו המשפחתי, וגזר עליו עונש מתון יחסית של 24 חודשים.
40. גם במסגרת מאסרו, התחשבה ועדת השחרורים במצבו הרפואי של המשיב והוא זכה לניכוי שליש.
41. נדמה שבכל שלב ושלב מצבו המשפחתי, מצבו הרפואי של המשיב, היוו מוקד למתן הזדמנות והתחשבות.
42. אלא שכפי שציין התסקיר = מדובר במי שאינו מורתע, אינו חושש מסנקציות, לית דין ולית דיין.
43. אותה משפחה אליה המשיב מתגעגע כיום, הייתה עת לכאורה שוחח עם תושב טול כרם ורקם עמו תכנית עבריינית והוציאה לכאורה מהכוח אל הפועל.
44. אותה מחלה קשה ומייסרת, הייתה קיימת הן בזמן מאסרו, הן בזמן שחרורו ולא מנעה ביצוע לכאורה של המיוחס בכתב האישום.
45. אזכיר כי בחלק מחקירתו אישר המשיב הדברים (מעבר להודעות מוסא יוסף), ולגבי התחמושת גם כיום לא חלק על התשתית. כל אלו ביצע בעודו חולה, בעל משפחה.
46. כאשר הרושם הוא כי מדובר בגורר ולא נגרר, מי שאינו מורתע מסנקציות, מציג עמדה קורבנית מבלי יכולת להתבונן ולהכיר בטעות, כאשר מדובר במי שבצע כסף לכאורה מניעו ללא התחשבות בתוצאות, כאשר הרושם שהסיכון גבוה משמעותית מזה שהוערך, ומי שיכול להניע אחרים גם מחלופה, לא ניתן להקהות מסוכנותו ועל כן לא ניתן לשקול חלופה בעניינו. לא ניתן לתת בו אמון מינימלי שכן מאסר באישום דומה לא הרתיעו.
47. מעלה מהצורך, אציין כי גם לערבים שהוצעו לא היה מענה לגבי המניעים, לא היו מודעים כלל להיכרות בין המשיב ותושב השטחים, ובכולם ניכר כאילו כפאם השד, ולמעשה רחמיהם על אשת המשיב ובנו היא שהביאתם, ולא הבנת מניעי המשיב או הכרת מוקדי הסיכון שלו.
48. אזכיר כמה מושכלות יסוד- הדין והפסיקה קבעו כי ביחס לעבירות נשק, קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית, אשר אך במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שירשמו, ניתנת לאיון ע"י חלופת מעצר; ראה לעניין זה סעיפים 21(א)(1)(ג)(2) ו- 22(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי סמכויות אכיפה (מעצרים); ראה גם בש"פ 7023/20 **עלאווי נ' מדינת ישראל**.
49. מקל וחומר אמורים הדברים בעבירות סחר בנשק- עת לעושה חלק מרכזי בעסקה (גם צעיר ללא עבר- ראה בש"פ 5166/20 **אבו כף**) או לחילופין עת מדובר במי שלחובתו עבר גם אם לא בנשק (בש"פ 323/21 **אמיר שוואהנה**) או לחילופין מי שהרושם העולה ממנו כי הוא טבול בעולם הנשק- מעורב במספר עסקאות, וראה למשל בש"פ 3971/21 **אל זיאדנה נ' מדינת ישראל**- מדובר בצעיר ללא עבר, אשר בית המשפט התרשם כי 'מצוי בעסקאות סחר בנשק'.
50. ראה למשל גם בש"פ 5639/21 **אל טוחי נ' מדינת ישראל** (שם היה מדובר גם בייבוא)- מעצר ללא תסקיר.

בש"פ 2229/21 מוסא עבאסי נ' מדינת ישראל- סחר וריבוי עסקאות- מעצר גם לאחר תסקיר חיובי.

51. במקרה בפנינו- מדובר בכמה וכמה עסקאות סחר, מי שהנו דומיננטי ומניע אחרים, טבול בעולם הנשק, בעל עבר בנשק ושלא בנשק, ריצה מאסר בשל עבירות דומות.

52. לולא מחלת המשיב ספק אם היה מקום לבחון מאפייניו בתסקיר; כעת, משאלו מאפייניו, גם התרשמות שירות המבחן מהמפקחים לא תטה הכף.

53. אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים; השב"ס ידאג לספק למשיב המעטפת הרפואית הנדרשת לשם טיפול במחלתו.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"ד, 15 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.